Neorânduieli Pascale la vreme de „pandemie” și sfaturi practice pentru rugăciuni în „izolare”

În secolul al XVIII-lea, istoria bisericească consemnează un fapt uimitor: în Țara Românească (Mitropolia Ungrovlahiei) credincioșii Bisericii nu se mai împărtășeau cu Sfintele Taine aproape deloc, luând doar la Paști pâine binecuvântată pe care o numeau (și o mai numesc) „Paști”. Iată ce scria mitropolitul Neofit Cretanul (1738-1753) despre practica sacramentală românească din prima jumatate a secolului al XVIII-lea: „Cei mai mulți din norod nici ar fi știind ce este Sfânta Priciastenie [Împărtășanie], ci numai la ziua Sfintelor Paști ar fi mergând la biserică și nu doar ca să asculte slujba Sfintei Liturghii și să se împărtășească cu Sfintele Taine fiind mai înainte spovediți și gătiți pentru această Taină Sfântă, ci numai ca să ia pâine și vin, paximan ce se numește de voi Paști, iar alții cu ani îndelungați nu s-au spovedit, și alții iar în toată vremea vieții lor, după cum am înțeles, Spovedania și Sfânta Priciastenie [Împărtășanie] ce este nu o știu, fără decât a alerga în ziua de Paști pe la bisericile lor de iau atunci acea pâine și acel vin nesfințit sau iau agheasmă, numind că este Paști”[1].

Mai mult decât atât, Mitropolitul Neofit, pentru neorânduiala găsită la români, va cere preoților să împărtășească poporul cu Sfintele Taine (nu cu pâine – paximan), amenințând cu excomunicarea pe cei care vor rămâne în această „rătăcire și cădere în pierzanie”.

Se pare că istoria se repetă sau continuă pe aceleași coordonate ale nepăsării față de sfințenia întru Hristos Euharistic, poporul român, necatehizat, fiind ținut în întuneric, spunându-i-se amăgitor că pâinea sfințită cu agheasmă și stropită cu vin ar fi „Paști”. E bine să se știe că pâinea numită greșit „Paști”, nu poate fi sfințită înainte de Jertfa Mântuitorului din cadrul Sfintei Liturghii, în Noaptea de Înviere, la *Axion*, atunci când la strană se cântă *Îngerul a strigat*. Iar această pâine este binecuvântarea pe care Biserica o dă credincioșilor ca anafură, nu ca Sfânta Împărtășanie! Cei care se împărtășesc nici nu mai au nevoie de această pâine. O iau ca pe anafură după momentul împărtășirii, nu ca „Paști”! Pâinea numită în popor „Paști” poate fi sfințenia pregătită (ca o mângâiere) de Biserică

pentru cei opriți să se împărtășească sau pentru cei care din binecuvântate pricini nu au putut ajunge la slujba Sfintei Învieri.

Anul acesta, din nefericire, întregul popor dreptcredincios a fost „oprit” de la Sfânta Împărtășanie de către ierarhia BOR supusă cezarului, fără a se conduce de Sfintele Canoane, ci de „Ordonanțe militare”, într-o politică corectă, plăsmuită pe duhul antihristic al lumii întunecată de păcat.

Ceea ce se petrece în spațiul mediatic zilele acestea este fără îndoială un „STEAG FALS”, fluturat perfid de mercenari ai condeiului și (de)formatori de opinie, într-o lume răpusă și stăpânită de virusul indolenței. Din nefericire, Lumina se ascunde cu bună știință sub obroc și Pâinea Vieții se negociază între autoritățile statului și ierarhia BOR.

> *Acordul MAI-Patriarhie nu este semnat de domnul Emil Moise. O fi valid? Președintele pare a crede că nu ?*

ATENȚIE, POPOR AL ÎNVIERII! Pâinea sfințită (numită „Paști”) și Sfânta Lumină sunt umbre ale Sfintelor Paști care sunt Sfintele Taine – Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos! E o diversiune statală și eclezială fără precedent!

Se dă o luptă pierdută din start și se „pariază” pe un cal mort! Toată lumea s-a focusat pe Sfânta Lumină și Paști (pâinea sfințită), uitându-se esențialul: Lumina și Paștile sunt Hristos, prezent în chip real în Sfânta Euharistie, nu în pâine sfințită și lumină materială!

Aici e vicleșugul! Cea mai iscusită lucrare a diavolului este de a-l lipsi pe credincios de Sfintele Taine! S-a întâmplat anul acesta, poporul român ortodox fiind momit cu umbre ale sfințeniei și ale Vieții celei adevărate!

Ușile bisericilor s-au zăvorât pentru a-L încuia pe Hristos înăuntrul sfintelor locașuri! Și dacă Hristos este ținut în mormânt pecetluit de legi omenești, de ce să căutăm pe Cel Viu între cei morți (Luca 24, 5)? Negreșit, Hristos va învia, iar piatra mormântului va fi dată la o parte. Îl vom descoperi la frângerea Pâinii, nu în substituți și forme legalizate care anulează Taina și creează o pseudo-teologie la vreme de „pandemie”!

Dacă se va interzice în noaptea Sfintelor Paști să ajungeți la biserică și vă

va fi imposibil ca să ajungeți măcar la porțile sfântului locaș pentru a lua Sfânta Lumină, aprindeți candela din Vinerea Mare (Joi seara) și o lăsați nestinsă până în noaptea de Înviere! **La ora 0:00, în Duminica Sfintelor Paști, aprindeți o lumânare, dacă se poate din ceară curată, și veți avea Lumina Sfântă! Va lipsi, însă, Paștile Hristos prezent doar în Sfânta Euharistie** (nu în pâinea ce se numește „Paști" în popor – aceea este doar pâine sfințită, nu Trupul și Sângele Domnului Hristos, adică Sf. Paști!).

Citiți, desprinși de mediul online (care „stinge" Taina și „îmbogățește" sentimentalist), Deniile din Vinerea Mare (a celor 12 Evanghelii) și Sâmbăta Mare (a Prohodului). Folosiți *Ceaslovul*, citind psalmii Utreniei și apoi, slujba Deniei zilei din *Triod*.

Triodul îl puteți descărca de pe acest site: https://www.resurse-ortodoxe.ro/text/triod-bucuresti-1986

În Ziua Învierii și apoi în toată Săptămâna Luminată citiți din *Penticostar* Canonul Sfintelor Paști și Acatistul Sfintei Învieri din *Acatistier*, cântând cu mare bucurie: Hristos a înviat!

Penticostarul îl puteți găsi pe acest site: https://www.resurse-ortodoxe.ro/text/penticostar-bor-1999

Este bine, în această perioadă, să ne învățăm cu rugăciunea particulară în propriile noastre case, după rânduiala bisericească, redescoperind în mod practic slujbele Bisericii. Lupta cu „pandemia" poate dura mult timp de acum încolo. **Este foarte posibil ca Hristos să ne vrea înapoi în sfintele locașuri întăriți întru Adevărul Sfânt, curățiți de ecumenism și superstiție, formalism și pietism, mai sporiți duhovnicește și mai implicați în viața Bisericii**.

Bun lucru ar fi să săvârșim acest „ritual" al rugăciunii particulare **conștienți fiind de vinovăția întregului popor pentru înstrăinarea de Adevăr, prin păcat și apostazie**. Ar trebui cu toții să ne întrebăm, astăzi: de ce a îngăduit Hristos Domnul ca să fie lipsiți credincioșii de slujbele Bisericii, iar preoții să rămână singuri în slujire, fără popor? Omul nu ar fi putut închide bisericile dacă acest lucru nu ar fi fost îngăduit de Dumnezeu!

> *Restricționarea accesului în biserici, mustrarea lui Dumnezeu pentru acceptarea ereziei ecumeniste a ierarhiei*

Note:

[1] Diac. Ioan Ică jr., *Împărtășirea continuă cu Sfintele Taine*, Sibiu 2006, p. 7.